

Arrest

nr. 223 858 van 10 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Venezolaans staatsburger afkomstig uit de staat Merida. De jaren voor uw vertrek woonde u in de stad Ejido in dezelfde deelstaat. Uw moeder is overleden toen u twee jaar oud was en u hebt uw vader nooit gekend. U en uw halfzus werden opgevoed door uw tante Y. J. (...). U hebt nog veel andere ooms en tantes die u financieel ondersteunden. Met hun steun kon u ook uw middelbare school diploma halen. In januari 2015 nam u voor de eerste keer deel aan een vreedzame studentenbetoging tegen het regime. Op het einde van deze betoging werd u bedreigd door collectivos. U nam in het totaal deel aan een zevental betogingen en elke keer werd u door collectivos bedreigd. De laatste keer dat u deelnam, in januari 2016, werd u door hen meegenomen.

Ze bedreigden u en zeiden dat u niet meer mocht deelnemen aan manifestaties anders zouden ze u vermoorden. Ze voegden toe dat ze wisten waar uw familie woonde. Daarna werd u vrijgelaten. Na dit incident dook u gedurende drie maanden onder op de boerderij van uw grootouders. De collectivos kwamen u drie of vier keer per maand thuis zoeken tot uw familie hen meldde dat u het land had verlaten. Wegens uw problemen met collectivos alsook de algemeen slechte economische situatie, waardoor u onder meer niet kon verder studeren, besliste uw tante om u naar Mexico te sturen waar u drie tantes en een oom heeft wonen. Met twee van uw tantes hebt u een zeer hechte relatie, u beschouwt hen als uw moeder. U vestigde zich bij uw familie in de deelstaat Mexico of Edomex op een uur van Mexico City. U verkreeg in Mexico een permanente verblijfsvergunning die nog steeds geldig is. U werkte er in de handelszaak van uw familie waar gsm accessoires worden verkocht. Uw tante J. U. (...) startte een relatie met een man die u enkel kent onder de bijnaam E. (...). Hij bleek echter een huurmoordenaar te zijn van de maffiagroep Union Tepito. Na zes maanden wilde uw tante de relatie stopzetten, maar E. (...) wilde hier niets van weten. Hij en zijn entourage begonnen u lastig te vallen om zo uw tante raken en haar te dwingen de liefdesrelatie verder te zetten. In september 2017 werd u in elkaar geslagen door leden van die maffiagroep die zeiden dat u dingen moest doen voor E. (...). Daarna werd u zo'n dertig keer bedreigd met een pistool door leden van deze groepering. Daarnaast moest uw familie ook beschermgeld betalen aan Union Tepito om hun winkel te mogen openhouden. U werd op straat ook uitscholden omdat u Venezolaan bent. Een keer, tijdens een voetbalmatch werd er fysiek geweld gebruikt na een uit de hand gelopen woordenwisseling tussen u en andere spelers. Omwille van de problemen met Tepito en diens groepering besliste u om Mexico te verlaten en naar Europa te reizen. U verliet Mexico per vliegtuig vanuit de luchthaven van Cancun op 22 mei 2019 en reisde legaal met uw Venezolaans paspoort naar België. Op 24 mei 2019 deed u in België een verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief – u was immers niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van uw verblijf bleken – en het feit dat u bij aankomst in België niet over toereikende bestaansmiddelen beschikte voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u in Venezuela deelnam aan betogingen en naar aanleiding daarvan bedreigd werd door collectivos.

Vooreerst maakte u op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding van problemen met collectivos, noch van uw deelname aan manifestaties. Hoewel het slechts een kort onderhoud betrof kan toch verwacht worden dat u minstens enige indicatie had gegeven van de bedreigingen door collectivos. Hiermee geconfronteerd repliceerde u dat u hier wel melding van had gemaakt maar dat ze dit niet hebben genoteerd omdat u enkel de belangrijke elementen diende te vermelden. Dit is echter een louter blote bewering. Toen later nogmaals werd opgemerkt dat het toch wel vreemd is dat u enkel de algemene situatie vermeldde als reden waarom u niet naar Venezuela kunt terugkeren herhaalde u dat het een kort onderhoud was en dat u dacht dat iedereen wel op de hoogte is van de algemene situatie in Venezuela, hetgeen evenmin volstaat als uitleg (CGVS, p. 10 en 11). Bij het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u overigens dat u wel degelijk al uw vluchtredenen en alle basiselementen had vermeld tijdens het onderhoud met de DVZ (CGVS, p. 2). Dat u tijdens het persoonlijk onderhoud met de DVZ geen enkele melding maakte van uw problemen met collectivos zet uw geloofwaardigheid op de helling.

U verklaart dat u reeds op het einde van de eerste manifestatie bedreigd werd door collectivos. U bleef echter deelnemen en dit terwijl u na elke manifestatie bedreigd werd (CGVS, p. 10). U stelt dat het studentenbetogingen betrof waar ook leden van oppositiepartijen aanwezig waren. Gevraagd welke oppositiepartijen vertegenwoordigd waren op de manifestaties moest u echter het antwoord schuldig blijven, en u bleek zelfs geen enkele Venezolaanse oppositiepartij bij naam te kunnen noemen. U verklaarde dat u niet geïnteresseerd bent in politiek, stemmen of verkiezingen.

U stelt dat u gekant was tegen het regime wegens de algemene slechte situatie in uw land (CGVS, p. 12). Dat u, die totaal niet geïnteresseerd bent in politiek, ondanks de bedreigingen van collectivos toch bleef deelnemen aan manifestaties tegen het regime is geenszins aannemelijk. Bevreemdend is ook dat de collectivos de moeite namen om u te komen zoeken in uw woning terwijl u nooit politiek actief bent geweest en louter als gewoon deelnemer aanwezig was op een zevental vreedzame studentenmanifestaties (CGVS, p. 11 t/m 13). Bovendien verbleef u de drie maanden voor uw vertrek op de boerderij van uw grootvader waar u geen problemen kende (CGVS, p. 11 en 13). U beweerde dat u er opgesloten leefde, doch u hebt in die periode alvast de boerderij van uw grootvader verlaten om een paspoort aan te vragen (CGVS, p. 11). Uit het administratief dossier blijkt immers dat uw paspoort werd afgeleverd op 11 maart 2016.

Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af over de groepering(en) die u bedreigden. Gevraagd van waar de collectivos die u bedreigden afkomstig waren moest u het antwoord schuldig blijven. U kon enkel zeggen dat ze uit de armste wijken komen. U meende dat ze niet afkomstig waren uit uw wijk, maar ook dit wist u niet met zekerheid te zeggen. U was er enkel zeker van dat u hen zelf niet in uw wijk had gezien, maar verklaarde dat het anderzijds niet mogelijk is om iedereen te kennen. Of uw belagers nog steeds in Venezuela zijn wist u evenmin. U verklaarde dat ze er hoogstwaarschijnlijk nog zijn omdat personen die voor de overheid werken goed verdienen en voedselpakketten krijgen, hetgeen niet strookt met uw bewering dat ze in de armste wijken wonen (CGVS, p. 14).

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, Fatgan Katani e.a. v. Duitsland, 31 mei 2001 en EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, Y. v. Rusland, 4 december 2008, § 79; EHRM, Saadi v. Italië, 28 februari 2008, § 131; EHRM, N. v. Finland, 26 juli 2005, § 167; EHRM, Mamatkulov and Askarov v. Turkije, 4 februari 2005, § 73; EHRM, Müslim v. Turkije, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in preciaire omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw halfzus in Venezuela over een eigen woning beschikt in de stad Ejido en dat uw familieleden in Venezuela niet enkel door u financieel ondersteund werden, maar ook door uw tantes en oom in Mexico (CGVS, p. 4 en 5). Dat deze laatsten op het punt zouden staan om Mexico te verlaten is een loutere blote bewering, zeker gezien er evenmin enig geloof wordt gehecht aan jullie voorgehouden problemen in Mexico (CGVS, p. 7; zie infra). U behaalde in Venezuela uw middelbare schooldiploma en uw studies werden betaald door uw familie. U stelde dat u daarna niet verder kon studeren omwille van financiële redenen, hetgeen bezwaarlijk kan worden gelijkgesteld met een mensonwaardige leefsituatie. Bovendien hebt u nooit ter dege geïnformeerd hoeveel de studies u zouden kosten (CGVS, p. 13). Gevraagd of uw familieleden in Venezuela beschikken over een carnet de la patria antwoordde u aanvankelijk dat enkel uw grootmoeder hierover beschikt. Daarna moest u echter toegeven dat u niet zeker weet of uw andere familieleden dergelijk vaderlandsboekje hebben (CGVS, p. 5). Dit boekje geeft onder andere recht op medische verzorging en subsidies voor voedsel. Er kan echter verwacht worden dat u met zekerheid kan zeggen of uw familieleden al dan niet over dergelijk boekje beschikken en materiële hulp krijgen van de overheid. Uw onwetendheid hierover wijst er op dat de socio-economische situatie van uw familie niet zo schrijnend is als u tracht voor te houden. Tot slot dient opgemerkt dat uw verklaringen over de financiële situatie van uw familie niet ondersteund worden door de foto's die u publiekelijk op uw facebookpagina hebt gepubliceerd. Uit de foto's die genomen zijn in Venezuela en waarop u te zien bent als middelbare scholier blijkt geenszins dat u in een mensonwaardige situatie zou geleefd hebben. De foto's die genomen werden in Mexico doen zelfs vermoeden dat u afkomstig bent uit een eerder welgestelde familie. Zo bent u te zien met een blokjesbeugel, in een tandverzorgingsinstituut terwijl u uw tanden laat bleken, in een schoonheidssalon waar u een gezichtsbehandeling ondergaat en op het 'Beyond Wonderland' festival. Bovendien blijkt uit het publiek gedeelte van uw facebookpagina ook dat u vanuit Mexico per vliegtuig naar Colombia bent gereisd en in mei 2019 nog het strand van Cancun bezocht. U bevestigde trouwens dat u vanuit Mexico naar Bogota reisde om uw neven te bezoeken (CGVS, p. 6). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de Colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld, heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Venezuela zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid dient opgemerkt dat u de laatste drie jaren voor uw vertrek in Mexico hebt gewoond en dat u daar over een permanente verblijfsvergunning beschikt die nog steeds geldig is.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u aangehaalde problemen met de Union Tepito houden immers geen verband met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Daarnaast zijn uw verklaringen over de bedreigingen door maffiosi van de 'Union Tepito' dermate onwaarschijnlijk en vaag dat er zelfs geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen die de aanleiding vormden van uw vlucht uit Mexico.

Zo weet u zeer weinig te vertellen over E. (...), het lid van de maffiabende met wie uw tante een liefdesrelatie heeft gehad. U kon niet zeggen wat E. (...) zijn echte naam is, hetgeen bevreemdend is gezien uw tante gedurende een lange tijd een liefdesrelatie met hem diende te onderhouden. Buiten dat hij een huurmoordenaar was en behoorde tot de maffiagroep 'Union Tepito' kon u niets over hem vertellen (CGVS, p. 7). Omstreeks september 2017 werd u door leden van zijn entourage op straat meegenomen en in elkaar geslagen waarna u medische verzorging nodig had. In de loop van de daaropvolgende jaren werd u nog dertig keer door hen bedreigd met een pistool (CGVs, p.8). Dat een machtige maffiabende u in het visier heeft en jarenlang bedreigt zonder effectief iets te ondernemen is echter niet aannemelijk. Bovendien verliet u Mexico om naar Colombia te gaan en keerde u gewoon terug. Dit blijkt trouwens ook uit de stempels op de kopieën van uw Venezolaans paspoort. Dergelijk gedrag strookt geenszins met dat van iemand die beweert dat hij dient te vrezes voor zijn leven. U verklaarde dat u uit Mexico niet eerder kon verlaten omdat uw familie niet over de nodige financiële middelen beschikte (CGVS, p. 9), hetgeen evenmin geloofwaardig is gebleken (zie supra). Bovendien is uw tante, het slachtoffer van E. (...), nog steeds in Mexico hoewel ze volgens u nog steeds gedwongen wordt om met hem een seksuele relatie te onderhouden (CGVS, p. 9).

Het loutere feit dat uw familieleden als zelfstandigen aan de maffia beschermingsgeld dienden te betalen kan op zich, hoe betreuenswaardig deze praktijk ook is, niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met vervolging of ernstige schade (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt trouwens dat andere zelfstandigen eveneens beschermingsgeld dienden te betalen (CGVS, p. 8).

Bovendien verblijven uw familieleden nog steeds in Mexico. Dat ze van plan zouden zijn om te vertrekken is, zoals reeds gezegd, een loutere blote bewering (CGVS, p. 7).

Tot slot stelde u dat u in Mexico het slachtoffer was van xenofobie en dit omwille van uw Venezolaanse origine. U specificeerde dat u uitgescholden werd op straat, bekritiseerd en dat u zich één keer fysiek moeten verdedigen toen een voetbalmatch waar u aan deelnam ontspoorde. U stelde tevens dat Venezolanen er geen huis of appartement kunnen vinden (CGVS, p. 7 en 9). Deze door u aangehaalde problemen zijn onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgeschakeld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u in Mexico bij uw familie woonde (CGVS, p.3 en 6). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit problemen zou gekend hebben bij het vinden van een woonst in Mexico.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Mexico – die u illustreerde aan de hand van enkele internetartikels – moet worden gesteld dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Mexico het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes, maar ook corrupte overheden kunnen betrokken zijn. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Mexico is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat jaarlijks miljoenen Mexicanen zowel naar het buitenland als binnen Mexico reizen en dat Mexico een belangrijke toeristische bestemming is voor miljoenen Europeanen, Canadezen en Amerikanen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Mexico actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Dat u beschikt over een permanente verblijfsvergunning voor Mexico wordt immers niet betwist. Uit de kleurenkopie van uw verblijfskaart kan echter niet afgeleid worden op basis waarvan u in Mexico een permanente verblijfsstatus hebt gekregen. Uit de foto's waarop u te zien bent met verwondingen aan uw gezicht kan niets worden afgeleid over de omstandigheden waarin u deze hebt opgelopen. Waar en wanneer u gewond raakte blijkt evenmin uit deze foto's. De internetartikels die handelen over de situatie in Mexico en Venezuela wijzigen niets aan de beoordeling van het CGVS over de veiligheidssituatie in deze beide landen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*”, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3.1. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij Venezuela heeft verlaten in 2016 omwille van problemen met de *collectivos* en tevens omwille van de erbarmelijke socio-economische situatie. Zij benadrukt de algemene situatie in Venezuela en verwijst in dit verband naar verschillende internationale rapporten waaruit onder meer blijkt dat in Venezuela op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden en dat iedereen die zich kritisch uit ten aanzien van het regime vervolging riskeert.

2.2.3.2. De Raad wijst er evenwel op dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft. De Raad benadrukt dat in de bestreden beslissing omstandig gemotiveerd wordt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij in Venezuela deelnam aan betogingen en naar aanleiding daarvan bedreigd werd door *collectivos*. Verzoekende partij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om desbetreffende vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze dan ook onverminderd overeind blijven.

Waar verzoekende partij dan ook verwijst naar de algemene mensenrechtensituatie in Venezuela en benadrukt dat iedereen die zich kritisch uit ten aanzien van het regime vervolging riskeert, onderstreept de Raad dat dergelijke loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.4.1. Verzoekende partij duidt er voorts nog op, verwijzend naar internationale rapporten, dat de Venezolaanse bevolking er niet meer in slaagt te voorzien in elementaire basisbehoeften en stelt dat de situatie nog verder zal verslechteren. Voor wat betreft de socio-economische situatie blijft niemand gespaard behalve een groep geprivilegieerden die nauwe banden onderhouden met de overheid, aldus verzoekende partij.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij in verband met de verwijzing van verzoekende partij naar de socio-economische situatie in Venezuela terecht het volgende motiveert: “*Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat*

het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw halfzus in Venezuela over een eigen woning beschikt in de stad Ejido en dat uw familieleden in Venezuela niet enkel door u financieel ondersteund werden, maar ook door uw tantes en oom in Mexico (CGVS, p. 4 en 5). Dat deze laatsten op het punt zouden staan om Mexico te verlaten is een loutere blote bewering, zeker gezien er evenmin enig geloof wordt gehecht aan jullie voorgehouden problemen in Mexico (CGVS, p. 7; zie infra). U behaalde in Venezuela uw middelbare schooldiploma en uw studies werden betaald door uw familie. U stelde dat u daarna niet verder kon studeren omwille van financiële redenen, hetgeen bezwaarlijk kan worden gelijkgesteld met een mensonwaardige leefsituatie. Bovendien hebt u nooit ter dege geïnformeerd hoeveel de studies u zouden kosten (CGVS, p. 13). Gevraagd of uw familieleden in Venezuela beschikken over een carnet de la patria antwoordde u aanvankelijk dat enkel uw grootmoeder hierover beschikt. Daarna moest u echter toegeven dat u niet zeker weet of uw andere familieleden dergelijk vaderlandsboekje hebben (CGVS, p. 5). Dit boekje geeft onder andere recht op medische verzorging en subsidies voor voedsel. Er kan echter verwacht worden dat u met zekerheid kan zeggen of uw familieleden al dan niet over dergelijk boekje beschikken en materiële hulp krijgen van de overheid. Uw onwetendheid hierover wijst er op dat de socio-economische situatie van uw familie niet zo schrijnend is als u tracht voor te houden. Tot slot dient opgemerkt dat uw verklaringen over de financiële situatie van uw familie niet ondersteund worden door de foto's die u publiekelijk op uw facebookpagina hebt gepubliceerd. Uit de foto's die genomen zijn in Venezuela en waarop u te zien bent als middelbare scholier blijkt geenszins dat u in een mensonwaardige situatie zou geleefd hebben. De foto's die genomen werden in Mexico doen zelfs vermoeden dat u afkomstig bent uit een eerder welgestelde familie. Zo bent u te zien met een blokjesbeugel, in een tandverzorgingsinstituut terwijl u uw tanden laat bleken, in een schoonheidssalon waar u een gezichtsbehandeling ondergaat en op het 'Beyond Wonderland' festival. Bovendien blijkt uit het publiek gedeelte van uw facebookpagina ook dat u vanuit Mexico per vliegtuig naar Colombia bent gereisd en in mei 2019 nog het strand van Cancun bezocht. U bevestigde trouwens dat u vanuit Mexico naar Bogota reisde om uw neven te bezoeken (CGVS, p. 6). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen." Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog lijkt te menen dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging louter omwille van haar profiel en de algemene situatie in haar land van herkomst, bemerkt de Raad vooreerst dat verzoekende partij op geen enkele manier concretiseert in welke zin zij een bepaald risicoprofiel zou hebben. Bovendien volstaat een loutere verwijzing naar een risicoprofiel en de algemene situatie in haar land van herkomst geenszins om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke.

2.2.6. Aangaande het argument van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij met betrekking tot de situatie voor verzoekende partij in Mexico en de informatie die verzoekende partij in dit verband bijbrengt (bijlage 3 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegronnd bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers dient benadrukt te worden dat verzoekende partij de Venezolaanse nationaliteit heeft en dat uit onderhavig arrest blijkt dat ten aanzien van Venezuela in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden vastgesteld.

2.2.7. Wat betreft nog de bemerking van verzoekende partij dat rekening moet worden gehouden met de door haar bijgebrachte documenten aangezien deze op zich kunnen volstaan om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen, is de Raad evenwel van oordeel dat verwerende partij in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoekende partij bijgebrachte documenten terecht als volgt oordeelt: *“De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Dat u beschikt over een permanente verblijfsvergunning voor Mexico wordt immers niet betwist. Uit de kleurenkopie van uw verblijfskaart kan echter niet afgeleid worden op basis waarvan u in Mexico een permanente verblijfsstatus hebt gekregen. Uit de foto’s waarop u te zien bent met verwondingen aan uw gezicht kan niets worden afgeleid over de omstandigheden waarin u deze hebt opgelopen. Waar en wanneer u gewond raakte blijkt evenmin uit deze foto’s. De internetartikels die handelen over de situatie in Mexico en Venezuela wijzigen niets aan de beoordeling van het CGVS over de veiligheidssituatie in deze beide landen.”* De door verzoekende partij bijgebrachte documenten volstaan *in casu* dan ook geenszins om aan te tonen dat in hoofde van verzoekende partij sprake is van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing dienaangaande als volgt: *“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis

kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de Colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld, heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Venezuela zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De Raad bemerkt verder dat uit de recente informatie die verwerende partij bij aanvullende nota van 4 juli 2019 bijbrengt, met name de “COI Focus” betreffende “Venezuela – Veiligheidssituatie (addendum)” van 1 juli 2019 (rechtsplegingsdossier, stuk 9), blijkt dat op 30 april 2019 een mislukte staatsgreep heeft plaatsgevonden in Venezuela. Uit de informatie blijkt evenwel op geen enkele manier dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT